

Kürti László

gyereknap ötödik évre

összefutottunk apámmal. vesszőkosárral
kezében, ment az öreg, vagyis jött, serényen.
meghívtam egy fagyira (csak nagyon ritkán
sörözünk és azt is vároresti összeüléseken,
együtt, vállalt fjaival).
nem kérdeztem mit kér, csoki-vaníliát kapott,
a gyereké a másik tölcsér, vagyis az első.
sétáltunk a belvárosi gazban, majd megálltunk
a színpad előtt. tātikázott egy sztár.
a siker, elérékenyült felnőtt tekintete: homályosít.
apák vasárnapi látómezeje.
az enyémekek nyalták a fagyit, nevettek. ingyen tudtuk,
hogy savanykás ez az egész felhajtás, de élveztük
a másort, mert tényleg jó volt, jó lett – nekünk, illet
a térdig gyomos kisvárosi délutánba. a művészet,
akár az átázott ostya. szakrális stigma, pecsét
a gyerek pólóján, apám szandálján. szóval, műalkotássá
lényegült a töredékes, tölcsérittas családom.
közben beugrott még, hogy lufit ígértem,
meg a törökméz (csak magamnak mondtam),
hogy majd el ne felejtsek, mindhármunk életének
valódi gyereknapjait igazán jól megélni.

emlékmű

egy kavicsokat illesztgető álmatlan ember
tengerre sem tekint, vízhez nem ér lába.
„szeretlek marikám!” – homokba kavicsból.
komoly ember volt az: térdnadrág és póló,
gumiszandálban. majd fölnézett az égre,
honnán sűg az isten. fényképezőt húzott,
hosszú árnyékok között, felvillantott három
igazán nagy nyarat. nagy ember volt
mondom, egy könnyet sem ejtett.
körülnézett, látta, nem figyelte senki
(mit művel ez ide? – emlékmű, homokba).
elindult a partról, visszanézett egyszer:
így hagyta el marit, kavicsot, mint bárki.

SZÖG

EQUESTRIAN PARK & VILLAGE

PÓNICSARNOK

SEBES ISTÁLLÓ

SÜTŐDE

STÉG

NAPCSARNOK

NAPCSARNOK

HOTEL PAJTÁS

SZÉNABOGLYA VERSENYCSARNOK

„ARANYOS, CSIK, UDVARHELY ÉS HÁROMSZÉK” HOSSZÚHÁZAK - SZÖG FALU

SEBES ISTÁLLÓ 2

LOVAPARK

角馬術公園

WUCHUAN - 2012

BÁLIZS ANDREJ